

Nenud' ani neoslňuj

Většina lidí se dnes pohybuje po netu rychle a přes chytré telefony, takže kompatibilita s webovými stránkami je žádoucí. Na druhou stranu občas zahlédnu u nějakého autora zbytečně drahé „vymakané“ webovky od profesionální firmy. Jsou sice kompatibilní, ale technicky překombinované, a tím jsou i pro elektronicky dobře vybavené uživatele přesto zmatečně nepřehledné. Netřeba zabavit ani oslnit – to nám tvorbu neprodá – jde o praktičnost. Návštěvník by se měl hledané dovědět snadno a rychle. Stačí jednoduchá titulka s přehlednou lištou, za níž je nechaotický smysluplný obsah.

Příkladné, kreativní a zároveň praktické webové stránky má malířka Irena Křivánková. Kliknutím kamkoli na titulku se objeví lišta s přehlednou nabídkou. Dole – Irena Křivánková – Dva (olej, 53 × 53 cm)

Někteří autoři mají ale oproti tomu nevýraznou tvorbu, která jakoby splývá s díly ostatních autorů. Podobně jsou v muzice kapely, co mají sice tvorbu vlastní, ale buďto je takzvaně „na jedno brdo“ anebo vědomě či podvědomě přejímají styl kapel jiných. Například u nás jsem už slyšel pár „Kabátových“ či „Jeleních“ kapel.

Následně proto pro představu předkládám níže ukázkou děl několika autorů, jejichž tvorba je v rámci jejich malířských žánrů nejen pestrá, ale i charakteristická, mají vlastní rozpoznatelný styl – osobitost tvorby. Jejich díla mnohdy poznáte, aniž byste si na nich přečetli podpis autora. To je hlavním hlediskem, proč jsem je zde v této „minivýstavě“ zařadil:

Křivánková Irena – Edy (kombinovaná technika, plátno 133 × 103 cm)